

NORGES HØYESTERETT

Den 5. november 2020 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Indreberg, Falkanger og Bergh i

HR-2020-2132-U, (sak nr. 20-141593STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Hans Arne Nysæter)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over straffutmålingen i sak om kroppsskade.
- (2) Ved tiltalebeslutning 3. desember 2018 ble A satt under tiltale for ett tilfelle av kroppsskade, tre tilfeller av kroppskrenkelse og tre tilfeller av bruk eller besittelse av narkotika. Under hovedforhandlingen i tingretten frafalt påtalemyndigheten to av tiltalepostene som gjaldt kroppskrenkelse, tiltalens post II b og II c.
- (3) Øst-Finnmark tingrett avsa dom 14. oktober 2019, som for straffekravet har slik domsslutning:
 - «1. A, født 00.00.1967, frifinnes for overtredelse av straffeloven § 271, tiltalen post II b) og c) og for overtredelse av straffeloven § 273, tiltalen post I.
 2. A, født 00.00.1967, dømmes for overtredelse av straffeloven § 271 første ledd og legemiddeloven § 31 annet ledd, jf. § 24 første ledd til fengsel i 30 – tretti – dager. Varetekt kommer til fradrag med 6 dager, jf. straffeloven 2005 § 83.»
- (4) Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I, som gjaldt overtredelse av straffeloven § 273 (kroppsskade).
- (5) Hålogaland lagmannsrett avsa dom 27. august 2020, som for straffekravet har slik domsslutning:
 - «1. A, f. 00.00.1967 dømmes for overtredelse av straffeloven § 273, sammenholdt med de forholdene som er avgjort ved Øst-Finnmark tingretts dom av 14.10.2019, til fengsel i 6 – seks – måneder, jf. straffeloven § 79 bokstav a. Til fradrag i straffen kommer 6 – seks – dager for utholdt varetekt.»

- (6) Lagmannsrettens dom er avsagt under dissens, da to meddommere mente den utøvde volden kun falt inn under straffeloven § 271 om kroppskrenkelse. Den ene av disse meddommerne stemte for at volden som følge av fornærmedes provokasjon og retorsjon ikke skulle lede til straff, jf. straffeloven § 271 andre ledd.
- (7) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder straffutmålingen, men er ikke nærmere begrunnet. Forsvarer har ikke inngitt støtteskriv.
- (8) *Påtalemyndigheten* har sluttet seg til lagmannsrettens dom og lagt ned påstand om at anken nektes fremmet.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten for tiltalens post I, men domfelt i lagmannsretten. Han har derfor ankerett, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Anken kan i slike tilfeller bare nektes fremmet dersom utvalget enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem. En eventuell ankenektelse må begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum.
- (10) Spørsmålet om anken klart ikke vil føre frem, skal vurderes ut fra om det er et åpenbart misforhold mellom den utmålte straffen og den straffbare handlingen, jf. straffeprosessloven § 344 og HR-2019-2169-U avsnitt 53 med henvisninger til tidligere rettspraksis.
- (11) A og fornærmede i saken, B, har vært kjærester og har i perioder bodd sammen. Når det gjelder forholdet i tiltalen post I, kroppsskaden, har lagmannsrettens flertall funnet det bevist at A om kvelden den 18. april 2018 eller natt til 19. april 2018 utøvte vold mot B i form av slag mot ansiktet med slik kraft at hun ble påført hevelser i ansiktet over venstre øye/tinning, et blødende kutt på venstre side av nesen og et blødende sår på haken. I tillegg påførte han henne hevelser på venstre side av leppen, både over- og underleppe, og, i forbindelse med volden, slo han ut en fortann i underkjeven.
- (12) Lagmannsretten har lagt til grunn at straffenivået for dette forholdet ligger på fengsel i fem til seks måneder. Ut fra praksis for denne typen voldshandlinger, jf. HR-2019-1780-A avsnitt 19 og Rt-2013-1702 avsnitt 14, er dette ikke vesentlig for strengt.
- (13) Handlingen i tiltalen post II a gikk ut på at A i forbindelse med en krangel slo B i ansiktet minst tre ganger. Som følge av dette fikk hun to løse fortenner, blåmerker i ansiktet, kutt i leppen og piercingen i underleppen falt ut. Som lagmannsretten har lagt til grunn, ligger handlingen i det øvrige sjiktet for anvendelse av straffeloven § 271. Lagmannsretten har bygget på at straffen for denne overtredelsen isolert ligger på 90 til 120 dagers fengsel. Dette er ikke vesentlig for strengt, jf. blant annet HR-2020-315-U avsnitt 13 med videre henvisninger.
- (14) Overtredelsene av legemiddeloven er bøteforhold, som skal bedømmes som skjerpene omstendigheter ved fastsettelsen av den samlede fengselsstraffen.
- (15) Samlet har lagmannsretten tatt et utgangspunkt på fengsel i omkring åtte måneder. Deretter er det tatt hensyn til at saksbehandlingstiden er blitt noe lang. Det er nå gått to og et halvt år siden det alvorligste forholdet i tiltalen, handlingen i post I. Lagmannsretten har lagt til grunn at det i denne perioden har vært en liggetid på opp mot ni måneder. Øvrige forsinkelse skyldes blant annet utsettelse av ankeforhandlingen som følge av utbruddet av covid-19.

- (16) Lagmannsretten har satt fradraget for lang saksbehandlingstid til omkring to måneder. Etter ankeutvalgets syn er dette i samsvar med praksis.
- (17) Etter dette kan ankeutvalget ikke se at det er noe åpenbart misforhold mellom de straffbare handlingene og den utmålte straffen på fengsel i seks måneder.
- (18) Ankeutvalget finner det på denne bakgrunn klart at anken ikke kan føre frem. Ettersom det heller ikke kan ses at anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak eller at det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd for Høyesterett, nektes anken fremmet etter straffeprosessloven § 323 første ledd andre punktum.
- (19) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken nektes fremmet.

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Hilde Indreberg
(sign.)

Espen Bergh
(sign.)